

ТРАЯН ПЪРВАНОВ СКАКЛЯ

chitanka.info

Нейде Скакля в живота ми още се хвърля,
още сее в скалите сребристия шум
и се смее под слънцето с бялото гърло,
а на мене не ми е дошло и на ум,
че под Скакля тънеят и чезнат скалите,
че от жажда водата все тъй ги руши,
за да тръпнат в зеленото утро елите
върху младата пръст с просълзени души.
И сред блясък на сняг и цъфтеж на череши
аз под Скакля се лутах безсънен и сам.
Ден и нощ водопадът кипеше, гърмеше.
И дочухах в просторите нейде едвам
как в протяжното утро от ручея расна
дълъг миг на забрава — щастлив и висок,
в който грееше Скакля, прозрачна и ясна,
цяла втурната към поднебесния скок.
И дълбоко, дълбоко в душата ми пак ли
забушуват потънали в слънце ели —
сякаш лудост за хубост, наречена Скакля,
още в мен разломява студени скали.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.